

здоровий глузд, засновані Такі моделі використовуються в ситуаціях, коли неможливе застосування формальних аналітичних п евристичних методів полягає в перетворенні однієї складної задачі в сукупність простих, п математичними методами. Евристичними моделями не наважуються завдання оптимізації реш відносна придатність конкретних стратегій з певними обмеженнями.

ЩОДО ВНЕСЕННЯ ЗМІН ТА ДОПОВНЕНЬ ДО ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО ОХОРОНУ ПРАВ НА ПРОМИСЛОВІ ЗРАЗКИ»

О.О. Бондаренко, ст. викладач ДВНЗ «ПДТУ»

Законодавство України в сфері інтелектуальної власності, в останні роки, суттєво змінилося. Можна сказати, що воно наповнилося новим змістом, що відіграло позитивну роль га стан правової охорони промислової власності в Україні. Про це свідчить те, що було прийнято багато законів, які були направлені на розвиток та становлення механізму правової охорони об'єктів інтелектуальної власності.

Правова охорона промислових зразків здійснюється відповідно до правового механізму, який зафіксовано в законодавчих актах. Механізм правового регулювання передбачає встановлення єдиних принципів та закономірностей.

Типовими недоліками існуючої нормативно-правової бази є недостатня кількість законів і нормативно-правових актів для створення правового поля високої якості. При підготовці проектів законів не залучаються науковці провідних академій наук, представники зацікавлених громадських кіл, внаслідок чого продукуються нормативні акти, які відстоюють відомчі Державного департаменту інтелектуальної власності (умовне патентне відомство), а не суспільства в цілому. Свідчення невисокого рівня підготовки законів є те, що основні закони України у сфері інтелектуальної власності майже щорічно кардинально змінюються.

В ефективному функціонуванні цивільно-правового регулювання охорони прав на промислові зразки провідну роль відіграє право. Зовнішній вираз право знаходить у законодавстві – отже, реформування останнього є першим кроком для досягнення результатів в сфері забезпечення виключних майнових прав на промислові зразки та ефективної реалізації механізму захисту прав.

Також це стосується і правової охорони промислових зразків в Україні. Бо Закон України «Про охорону прав на промислові зразки»

не можна називати досконалим, він потребує внесення змін та доповнень.

Важливим є те, що якщо Україна визнала одним із стратегічних напрямків зовнішньоекономічної діяльності інтеграцію у світову спільноту, а саме вступ до Європейського союзу. А відповідно виникає необхідність державі повністю перейняти вже існуючий правовий комплекс норм Співтовариства, та відповідно внести корективи до свого законодавства. Тому актуальним стає питання приведення (адаптації) законодавства України в сфері інтелектуальної власності до вимог законодавства Європейського Союзу.

Розроблення нових законів, та внесення змін та доповнень до діючих законів є логічним продовженням процесу удосконалення сфери інтелектуальної власності в Україні. Такі зміни повинні відбуватися в межах реалізації Концепції розвитку державної системи правової охорони інтелектуальної власності на 2009-2014 роки. В стратегії національного розвитку нашої держави зазначені основні шляхи реалізації концептуальних ідей на розвиток сфери інтелектуальної власності в Україні.

Наразі необхідно змінити, а точніше удосконалити механізм цивільно-правової охорони промислових зразків в Україні. Для цього необхідно внести зміни та доповнення до чинного Закону України «Про охорону прав на промислові зразки» та до Цивільного кодексу України відповідно.

При аналізі поставленої проблеми, ми в першу чергу пропонуємо удосконалити саме визначення промислового зразка, бо саме розуміння об'єкту промислової власності починається саме з його визначення. І тому пропонуємо зазначити поняття таким чином: «промисловий зразок – це художньо - конструкторське рішення зовнішнього вигляду виробу, яке є новим, оригінальним та промислово придатним.

Потребують змін і інші статті Закону України «Про охорону прав на промислові зразки», які розглядаються в інших наукових роботах автора.

ОСОБЛИВОСТІ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ КОРПОРАТИВНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ

Л.Г. Капранова, доцент, к.е.н., ДВНЗ «ПДТУ»

Процес глобалізації, що став однією з характерних рис світової економіки кінця ХХ – початку ХХІ століть, поставила перед урядами багатьох країн проблему пошуку нових форм і методів трансформації